

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตเทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนอาชีวศึกษา ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนอาชีวศึกษา จากสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลนครยะลาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน จำนวน 385 คน ใช้แบบสอบถามที่ต้องตอบด้วยตนเองเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียล ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 18 ปีขึ้นไป มีรายได้ 1,001 – 2,500 บาทต่อเดือน ซึ่งเพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ พักอาศัยอยู่ในบ้านของตนเองกับบิดามารดา สัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับดีและได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบประชาธิปไตย ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศและการถ่ายทอดบทบาททางเพศจากบิดามารดา ลักษณะเพื่อนที่คบเป็นเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศพอกันและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท มีความสนใจการเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน สำหรับกิจกรรมนันทนาการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบทำในเวลาว่าง คือ การดูหนังฟังเพลงและร่วมสนุกกับเพื่อนๆ

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งแบ่งตามระดับของโอกาสเสี่ยงเป็น 3 ระดับได้แก่ 1) พฤติกรรมที่เอื้อต่อโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมดังกล่าว ได้แก่ นักเรียนมักขอคำปรึกษาเรื่องเพศจากเพื่อนสนิทร้อยละ 55.0 ความ

ต้องการมีคูรักรหรือแฟนร้อยละ 39.8 การบริโภคสื่อกระตุ้นทางเพศร้อยละ 37.1 การใช้สารเสพติด ร้อยละ 30.5 และการเที่ยวเตร่สถานเริงรมย์และมีการดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 21.6 2) พฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีประวัติการมีเพศสัมพันธ์มาแล้วมาแล้ว ร้อยละ 19.7 โดยมีอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 15 ปี 3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดย ไม่ได้ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอดส์ และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีอัตราการใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศครั้งแรกร้อยละ 32.5 และเคยมีประวัติป่วยเป็นกามโรค 4 คน ส่วนนักเรียนหญิงเคยมีประวัติตั้งครรภ์มาแล้ว 4 คน ในจำนวนนี้เคยทำแท้งมาแล้ว 3 คน

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ เพศ ความพอเพียงของรายได้ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส สัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และ กิจกรรมนันทนาการ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. สถาบันครอบครัว ควรให้ความสำคัญในเรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ไม่ปล่อยปละละเลย การอบรมขัดเกลาในเรื่องของประเพณี วัฒนธรรมที่ ดีงาม ขณะเดียวกัน ต้องมีความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม ของ บุตรที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นด้วย ตลอดจนการใส่ใจดูแลในเรื่องความเหมาะสมและพอเพียงของ ค่าใช้จ่ายและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้แก่ประชาชนและกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง
2. โรงเรียนและสถาบันการศึกษาควรมีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ในเรื่องของ เพศศึกษา ทักษะชีวิตตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาโดยให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัยและสอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันด้วย อีกทั้งควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เป็นความ ต้องการของวัยรุ่นไว้ในสถานศึกษา หรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนทุกระดับตั้งแต่ระดับที่กำหนดนโยบาย ควร จัดให้มีโครงการและกิจกรรมที่ป้องกันและรองรับการแก้ปัญหาวัยรุ่นโดยเฉพาะ และดำเนินการ เป็นองค์รวมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเน้นกลยุทธ์ของการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม พร้อมทั้งมีการประเมินผลโครงการที่ดำเนินการด้วย

The objectives of this study are (1) to study HIV infection-risk behaviors of the vocational students in Yala Municipal Area, Yala Province, and (2) to investigate factors affecting such behaviors. The samples of the study were 191 male and 194 female vocational students at a vocational institute in Yala, totalling 385 cases, chosen through 2-stage sampling technique. The research instrument was a self-administered questionnaire. Statistics for data analysis were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Point-biserial correlation coefficient.

The result showed approximately the same size of male and female samples, mostly over 18 years of age, with an average monthly income between 1001-2500 Baht, which was just enough to make ends meet but not for savings. Most of the samples resided with their parents and they had a good family relationship. They were brought up in a democratic family atmosphere, receiving sex education and learning gender roles from their parents. They had an approximately equal number of male and female friends. Most of their close friends were interested in their studies and took part in school activities. The leisure activities most of the samples enjoyed were seeing movies, listening to songs and having fun with friends.

Considering HIV infection-risk behaviors among these vocational student samples, their risk opportunity to contracting HIV was classified into 3 levels. 1) Risk

behavior to having sexual intercourse, i.e. the samples seeking sexual advice from their close friends (55.0 %); the desire to having a lover or a boyfriend/girlfriend (39.8 %); consuming media of sexual arouse (37.1 %); substances use (30.5 %); visitting entertainment places and drinking alcohol (21.6 %). 2) Having premature sexual intercourse, i.e. the samples having sexual experience (19.7%) with the average age of their first sexual intercourse of 15 years. 3) Having sexual intercourse without using any protections from STDs, AIDS, and unwanted pregnancy, i.e. the samples reporting condom use with their first sex (32.5 %); having VD history (4 cases); having pregnancy history (4 female cases), 3 of which had abortion.

Factors affecting HIV infection-risk behaviors included sex, income sufficiency, attitude towards premarital sex, family relationship, rearing pattern, recreational and leisure activities.

Recommendations:

1. Family institution should realize the importance of family relationship, democratic approach to child upbringing, the teaching of decent traditions and culture. Parents should understand the physical, emotional and social changes in their teen children, while should also look into whether or not their children spend their money properly and whether they spend their free time wisely. In addition, concerned organizations should continuously keep the public and the target groups informed of useful and relevant information.

2. Schools and educational institutions should offer sex education and life skills courses starting at the primary school level, specially tailored to meet the students' ages and needs as well as the changing society. Recreational activities should be organized at school to serve adolescents' interests and to promote and allow their creative acts.

3. Both private and government organizations at all levels, including those at the policy making level, should come up with preventive and response projects or activities to specific adolescent problems. Such projects and activities should be undertaken holistically, seriously, and consistently, emphasizing on widespread publicity and participation of all parties, including final projet evaluation.